

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

БУНТОВАНИЕ-ТО НА СЪРБИ-ТЪ ПРОТИВУ ТУРЦЫ-ТЪ.

Рѣшение-то чрезъ Свищовскій-тъ миръ заключено, заради безбѣдность-тъ на Сърбія и на сърбскій-тъ народъ, и за да бѣдѣтъ всички-тъ Яничари изключени отъ Сърбія, заплѣте тажъ земѣ въ новъ немиръ и донесе ѝ ново злочестие. Бѣлградскій паша хаджи Мустафа като небѣше въ състояние за да отвѣрне Яничары-тъ, кои-то нагърнахъ отъ Видинъ, повика тогда сърбскій-тъ народъ въ помощъ. Кара-Георгій ся сега като предводителъ на едно отдѣление (бюлюкъ-баша) много отличи съ юначество-то си и храбрость-тъ си. Нъ тыя отличны услуги Георгиевы по право навлѣкохъ на него найстрашна мързость отъ Яничары-тъ. И тѣй като ся осуети всичко напрѣжение на Бѣлградскій паша заедно съ помощъ-тъ на сърбскій-тъ народъ противу Яничары-тъ, а такожде и тыя като ся осилихъ подъ четьре-тѣхъ си главы или даи *):

*) Тѣи ся назовавахъ даи по примѣръ-тъ на Барбарески-тъ (африкански републики). Отъ всички-тъ яничары, бѣхъ оныя въ Бѣлградъ султану най-противни, затова той гледаше какъ ще ся отъ тыя похитницы на власть-та си отърси. И като ся въ Бѣлградъ Ебу-Бекиръ за паша опрѣдѣли, бѣше той съ единъ ферманъ отъ султана-тъ опълномощенъ, въ кой-то ся на яничари-тъ заповѣдаваше да ся очистятъ отъ Бѣлградъ и отъ Бѣл-